

SEA FLOAT

Chiến Dịch Trần Hưng Đạo IV

Vào đầu năm 1970, tôi tân đảo Bộ Tư Lệnh Hải Quân Vùng III Duyên Hải tại Cát Lở Vũng Tàu (BTLHQ/V3/DH), vì nghĩ rằng tất cả các Đơn Vị trực thuộc đều nằm xung quanh Bộ Tư Lệnh Vùng, nên đã nói ông Thượng Sĩ Phòng Nhân Viên là tôi muốn Duyên Đoàn 35 trong số các Duyên Đoàn 33 (Rạch Dừa, Vũng Tàu), 34 (Ba Tri, Bến Tre), 35 (Vinh Bình), và 36 (Đại Ngãi). Ngay cả một chỗ khá tốt nữa là Căn Cứ Yểm Trợ (Phối hợp với Hải Quân Hoa Kỳ tuần hành vùng cửa biển Vũng Tàu) mà tôi không chọn, ý nghĩ đơn giản miễn ở gần Vũng Tàu là được, nơi đã cho tôi tuổi học trò thời Trung Học cho đến khi đăng ký vào Hải Quân 1968... Sau một tuần đi phép, khăn gói trở lại BTLHQ/V3/DH để tân đảo Duyên Đoàn 35, mới vỡ lẽ ra ĐĐ35 nằm ở cửa biển sông Cổ Chiên, thuộc Bãi Vàng, xã Hưng Mỹ, tỉnh Vĩnh Bình...xa títt mớ xa Vũng Tàu !.

Tôi được chiếc Coastguard HQ7XX (Không nhớ tên số tàu) do Trung Úy Trịnh Như Toàn, khóa 15 làm Thuyền Trưởng cho quá giang, mất cả một đêm đến sáng sớm mới đến ĐĐ35. Duyên Đoàn lúc này chưa bành trướng nên chỉ có 4 Sĩ Quan: Duyên Đoàn Trưởng, khoá 13; Duyên Đoàn Phó, khoá 18; Sĩ Quan Tiếp Liệu (Sĩ Quan Chiến Binh); và tôi Sĩ Quan Chiến Đĩnh, thay thế cho một Sĩ Quan Chiến Binh mới thuyền chuyên. Chưa làm quen lối sinh hoạt của đơn vị bao lâu thì được lệnh xuống Năm Căn thuộc tỉnh Cà Mau, chỉ huy những đơn vị tăng phái của các Duyên Đoàn 33, 34, và 35. Nơi đó gọi là Căn Cứ Nổi Sea Float, Chiến Dịch Trần Hưng Đạo 4. Hồi

Duyên Đoàn Trưởng và Phó đều là những người cũng mới thuyên chuyển về, không biết nhiều về chiến dịch này, mà chỉ được biết rất nguy hiểm, cẩn thận... Thật sự phải nói là ít Hải Quân biết về nơi này vì Chiến Dịch mới bắt đầu và nghe đến đều lạnh căng.

Tìm hiểu ra thì mới biết Năm Căn là bán đảo Cà Mau, vùng đất thấp nằm ở cuối cùng của Việt Nam, đầm lầy, kinh rạch chằng chịt quanh một cánh rừng đước rộng mênh mông. Đặc biệt là vùng từ Năm Căn đến cuối vùng biển cực Nam,

đã dần dần mất quyền kiểm soát sau cuộc chính biến đảo chánh Tổng Thống Ngô Đình Diệm 11 tháng 11 năm 1963. Bộ Đội và Du Kích cộng sản nằm vùng càng lúc càng hoành hành khu vực này và cho đến tết Mậu Thân 1968 thì hoàn toàn Lính Quốc Gia mất quyền kiểm soát vùng Năm Căn. Để lấy lại quyền kiểm soát và tái tạo lại sinh hoạt kinh tế cho vùng này, chính phủ VNCH với sự hỗ trợ của COMMACV (General Abrams) và COMNAVFORV (Admiral Zumwalt) thành lập một kế hoạch hành quân bình định mang tên Chiến Dịch Trần Hưng Đạo 4, gồm một lực lượng quân sự hỗn hợp Việt-Mỹ. Ngay thời gian đầu, Bộ Chỉ Huy Chiến Dịch đặt trên một căn cứ nổi mang tên là SEA FLOAT giữa sông Cửa Lớn tại Quận Năm Căn cũ, về phía tây của ngã ba sông Cửa Lớn, sông Bồ Đề, và sông Đầm Dơi. Chiến Dịch THĐ 4 mới bắt đầu vào khoảng tháng 6 năm 1969, Sea Float được thiết lập bằng nhiều xà lan đan vào nhau và được neo bằng một hệ thống neo kiên cố, an toàn giữa sông Cửa Lớn, dòng sông sâu, nước đục, và chảy xiết.

Sea Float được chỉ huy bởi một Sĩ Quan Hoa Kỳ là Chỉ Huy Trưởng Chiến Dịch, và Phụ Tá là một Sĩ Quan

cao cấp Hải Quân VNCH. Nhân viên cơ hữu trên Sea Float khoảng 150 người để điều hành Chiến Dịch lâu dài... Ban đầu thành lập lực lượng chính yếu cho Chiến Dịch Trần Hưng Đạo 4 gồm các lực lượng PCF (4 chiếc Patrol Craft Fast) của Mỹ, Hải Đội 4 Duyên Phòng biệt phái 4 PCF của VN. Ngoài ra còn có hai chiếc trực thăng Seawoft của Hải Quân Mỹ thường đảm trách việc tải thương thường xuyên xảy ra, và đồ toán Seal của Mỹ nhảy toán vào nơi có địch quân, thường là ban đêm. Hải Vận Hạm HQ404 của Bộ Tư Lệnh Hạm Đội chịu trách nhiệm tiếp tế thực phẩm và nhu liệu cần thiết cho Mỹ-Việt. Hai Y Tế Hạm Hát-Giang HQ400 và Hàn-Giang HQ401 (Bệnh Viện Hạm), thay phiên nhau làm công tác dân sự vụ như phát thuốc, khám bệnh, khám răng do nhóm một bác Sĩ Quân Y (thuộc quân số của Tàu), một Nha Sĩ, một Dược Sĩ (Biệt Phái), Trợ Y và Y Tá khoảng gần 40 người đảm trách, nâng tổng số nhân viên tàu lên đến cả trăm người. Một Tuần Duyên Hạm Hoa Kỳ loại Quan Sát PG-86, luôn luôn ứng trực gần cửa sông Cửa Lớn yểm trợ khi hữu sự. Ngoài khơi cửa sông Bảy Hạp có một Cơ Xưởng Hạm Hoa Kỳ có mặt thường xuyên để đảm trách sửa chữa cho những chiến đĩnh của Hoa Kỳ và PCF biệt phái của Việt Nam. Trong sông rạch, nhiều chiến đĩnh nhỏ khác như PBR (Giang Tốc Đĩnh), ATC (Thiết Đĩnh), STAB (Chiến Đĩnh Tấn Công dành cho SEAL Hoa Kỳ), Kenner Skimmer Craft, Monitor, Zippo, và VNN Yabuta...v.v...

Tình trạng an toàn cho Sea Float cũng như các phao neo tàu thượng hay hạ dòng của Sea Float là điều tối quan trọng và đặc biệt là về đêm. Do chính nhân viên Hoa Kỳ giữ nhiệm vụ canh gác, ban ngày bắn các bụi lục bình trôi gần Sea Float, hay nghi ngờ bọt nổi lên mặt nước của Nhái Việt Cộng... Ban đêm thả lựu đạn MK-3 thường xuyên hai bên Cấn Cứ Sea Float để chống người nhái và mìn trôi của Việt Cộng... Trong những công tác hành quân của chiến dịch, nhiều chiến đĩnh như PBR hay PCF thường xuyên tuần tiễu hai bên bờ các sông. Trong kinh rạch thì có VNN Yabuta, Monitor, Zippo đảm trách...không ngoài mục đích tảo thanh, càn quét địch quân.

Di chuyển các gia đình dân về vùng an toàn dọc theo sông Cái Lớn.

Chiến Dịch Trần Hưng Đạo 4 phải nói là một chiến dịch binh định bán đảo Cà Mau đầy nguy hiểm vì có nhiều vùng bị bỏ rơi lâu ngày, địch thao túng trong nhiều năm, sông rạch lại chằng chịt, rừng đước um tùm, muỗi nhiều thì khỏi nói, trâu bò ban đêm cũng còn phải có mùng cho chúng nữa, các Toán kích Việt-Mỹ đụng trận thường xuyên như cơm bữa... Thực sự không ai biết chuyện gì đang chờ đợi chiến đĩnh Việt-Mỹ ở khúc sông cong vòng phía trước và cũng không ai biết được điều chẳng lành xảy ra hai bên bờ cây rậm rạp của con kinh chật hẹp ngoằn ngoèo bề ngang chưa đầy 30 mét, nước đục chảy mạnh, lòng sông lại sâu. Địch nhìn thấy ta nhưng ta không nhìn thấy địch ẩn nấp....

Thời gian đợi chờ trình diện Bộ Chỉ Huy Chiến Dịch Trần Hưng Đạo cũng đã đến, tôi được một chiếc Coastguard HQ7XX (Không nhớ tên số tàu) đón tôi tại Duyên Đoàn. Đến cửa sông Bồ Đề vào sáng sớm của một ngày không đẹp trời tí nào vì trong lòng lo lắng cho một nhiệm vụ mới lại hứa hẹn đầy nguy hiểm. Hai chiếc PCF (Sĩ Quan là Thuyền Trưởng) ra đón tôi. Trên đường đi vào sông để đến Căn Cứ Sea Float, hai chiếc trong tình trạng sẵn sàng nhả đạn bất cứ lúc nào vì địch quân luôn gồm sự qua lại của bất cứ tàu lớn, chiến đĩnh nào ra vào cửa sông này... May mắn, không có gì xảy ra, cũng mất gần cả tiếng tôi mới đặt chân lên được căn cứ nổi Sea Float. Chưa gặp ai, thì đã nhìn thấy ba xác người nhái Việt Cộng nằm ở góc của Căn Cứ Sea Float, hỏi ra thì chúng toan đặt chất nổ để phá vỡ Căn Cứ Sea Float đêm qua, thường xảy ra... Tôi đến trình diện Bộ Chỉ Huy Chiến Dịch thì gặp HQ Thiếu Úy Quách Quảng, khóa 18, bắt tay chào hỏi và cho biết vị Trung Tá trông coi về Hải Quân đã vắng mặt cả tháng chưa thấy ai thay thế, chỉ cần đến gặp một sĩ quan HQ khóa 15 là đủ... Sau đó Thiếu Úy Quảng đưa tôi đến gặp các nhân viên Tăng Phái, rồi đến các chiến đĩnh VNN Yabuta mà tôi sẽ đảm trách với hai nhiệm vụ là làm ta-xi cho một vài Đơn Vị bạn từ các căn cứ đến nơi đang binh định gom dân, gọi là Annex 1 và Annex 2. Mỗi khi có Y Tế Hạm đến thì chờ dân đi ra tàu

khám bệnh, nhổ răng... Nhiệm vụ nguy hiểm nhất là mỗi sáng vào lúc 10 giờ, tôi và hai cố vấn Mỹ phải đi khai thông kinh Cái Nhấp từ Năm Căn đến Đầm Cùng. Một con kinh rất quan trọng cho dân buôn bán, sinh sống hàng ngày từ Năm Căn cho đến Đầm Dơi v.v... Anh cho biết cả 8 chiếc chiến đĩnh thuộc quyền điều hành của tôi, chỉ có hai chiếc là hoạt động, còn lại không có cơ phận thay thế, sửa chữa, nên nằm ụ .. Hỏi một Hạ Sĩ Quan Thuyền Trưởng về việc này, anh cho biết hư gì thì tháo gỡ những chiếc nằm ụ thay thế... !!! Về lại Căn Cứ Sea Float, tôi được cấp phát mừng mền, giường nằm là một tấm phao nhiều múi, đã được bơm hơi. Phòng tôi sát bên cạnh phòng của Sĩ Quan HQ Hoa Kỳ, gần Phòng Trục Hành Quân... Cả một ngày đi quan sát mệt mỏi, về nằm nghỉ, nghĩ miên man rồi cũng thiếp đi lúc nào không hay biết. Điều làm tôi ngạc nhiên, trong một phòng kín đáo lại trên Căn Cứ Sea Float giữa dòng sông, không hiểu sao muỗi chui vào mùng tôi quá nhiều khi thức dậy !!!

Cố gắng làm quen với sinh hoạt của anh em trên hai chiến đĩnh như ta-xi cho Đại Đội Thám Thính Điện Tử (ĐĐTĐT) mới thành lập do một Sĩ Quan Người Nhái làm Đại Đội Trưởng. Đại Đội này có căn cứ trên bờ, chuyên đi đặt những máy dò sự di chuyển của địch quân, phối hợp với các Seal Nhái Hoa Kỳ mở các cuộc càn quét những khu xác nhận có Việt Cộng vừa mới chuyển quân đến. Đến 10 giờ sáng, hai chiến đĩnh về lại Căn Cứ Sea Float lấy nhiên liệu, đón hai Cố Vấn Mỹ (1-SQ, 1-HSQ) đi vào kinh Cái Nhấp khai thông đến tận khu phố Đầm Cùng (Nơi dân định cư đông đúc, có chợ, có các tiệm bán đầy đủ..), nơi này có nhiều Đồn Bốt của Địa Phương Quân đóng giữ an ninh. Khoảng 2 giờ về lại Annex đón nhân viên về lại Căn Cứ. Cuộc sống hàng ngày như mọi ngày. Khoảng một tuần sau, vào một buổi chiều hai nhân viên của hai đơn vị tăng phái cãi vã nhau trên Sea Float, tôi nghe được chạy ra thì thấy một nhân viên cầm M-16 chĩa thẳng vào một nhân viên khác cách khoảng 20 mét, phản ứng tự nhiên tôi

chụp giật khẩu M-16, không may phát súng đó lại trúng ngay một nhân viên dưới quyền tôi... Người anh em này sau đó đã trao về BTL/HQ Cần Thơ, giao cho quân cảnh Tư Pháp trưng trị. Nghe đâu anh bị đơn vị đi xuống Năm Căn vì lý do kỷ luật. Một sự việc nữa xảy ra giữa nhân viên tôi với một nhóm của Đại Đội Thám-Thính Điện-Tử là vào một buổi chiều sau khi hai chiếc chiến đĩnh đưa nhóm anh em ĐĐ/TTĐT lên Annex chơi, ăn nhậu, bắt buộc hai chiến đĩnh phải nằm đợi tới khuya nếu không tuân thủ sẽ gây khó dễ. Mà lệnh cấm trại sau 6 giờ tối tàu phải về lại căn cứ với bất cứ giá nào. Một Thuyền Trưởng lên gặp tôi báo cáo sự việc... Ngày hôm sau, tôi đi theo tàu, sau khi đón nhóm TTĐT lên tàu, tôi có vài lời nhắn nhủ và yêu cầu nếu cần thì nói với ông ĐĐT của các anh liên lạc với tôi, thiết quân luật nên theo... Sau ít ngày, tôi “được” anh em ĐĐ/TTĐT lên án là ngạo mạn, dám “đụng”, coi thường ĐĐ/TTĐT !.

Thời giờ rảnh rỗi, tôi đi quanh Annex 1 và Annex 2 cho biết sự tình, đời sống của dân mới quy tụ về, lác đác vài quán ăn sơ sài, cơm và... mì gói là chính. Tình cờ gặp một bà cụ già đang đứng trước nhà, hỏi ra cụ sống với một đứa cháu nhưng cô ta thường vắng mặt vì công ăn việc làm !.. Động lòng, thỉnh thoảng tôi sai nhân viên tàu cho cụ đồ ăn. Thật sự phần ăn hàng ngày chúng tôi nhận lãnh theo phần ăn của Hoa Kỳ, anh em nấu theo kiểu Việt Nam ăn ngon miệng, dư quá nhiều nên cho đi cũng không tiếc gì. Lâu lâu ghé thăm cụ, vài lần gặp đứa cháu gái cụ, cũng khoảng lứa tuổi đôi mươi, cô có nhã ý muốn lên Căn Cứ Sea Float coi Xi-Nê. Tôi nói Sea Float là căn cứ quân sự không cho thường dân lên. Cô nói là “nếu anh bảo đảm thì được mà”. Tôi cũng không hiểu sao cô ta biết còn hơn tôi biết chuyện này... Còn khoảng mười ngày nữa là 19 tháng 5, “sinh nhật Hồ Chí Minh”, gặp tôi bà cụ dặn đi dặn lại là cháu đừng đi vào kinh Cái Nháp, nguy hiểm lắm, tôi cũng không biết sao bà cụ biết tôi thường đi vào kinh Cái Nháp !... Tôi cũng không quan tâm cái ngày đó, có gì mà sợ... Nhưng mỗi lần gặp cụ là lại nhắc cái ngày đó, riết rồi cũng nhập tâm. Vào đúng ngày 19 tháng 5, tụt xuống tôi cảm

thấy bất an, lại nghĩ đến lời bà cụ dặn. Tôi trì trệ thời gian, rồi quyết định dặn Thuyền Trưởng (Soái Đĩnh), sau khi lấy dầu xong đậu hai chiến đĩnh gần chỗ lấy dầu, đợi lệnh. Lần đầu tiên tôi không báo cáo về Phòng Hành Quân vị trí hai Chiến Đĩnh. Gần 10 giờ sáng, Phòng Hành Quân gọi, tôi mới báo cáo là một chiến đĩnh bị hư bất ngờ, vẫn đang sửa chữa, xong sẽ đi khai thông kinh ngay... 10 giờ 30 tôi kêu hai cố vấn Mỹ lên tàu đi khai thông kinh Cái Nháp như mọi ngày.. Vừa đến đầu kinh Cái Nháp, thì thấy đông nghẹt các chiến đĩnh Monitor, Zippo đang ủi bãi... Được biết đoàn tàu Monitor và Zippo của Mỹ đi vào kinh chưa đầy một cây số thì chiếc đi đầu lãnh nguyên ba dàn B-40 của Việt Cộng bắn trúng làm tử thương, và bị thương một số nhân viên Mỹ trên chiếc Monitor... Hai cố vấn trên tàu nhìn tôi hình như thâm cảm ơn “chiếc tàu bị hư”, mà chính họ cũng không biết hư thật hay giả !... Dù gì, tôi cũng buồn và cầu nguyện cho những đồng minh nằm xuống, đã thay thế chúng tôi. Sau biến cố này tôi mới hiểu là bà cụ già nhắc đi nhắc lại ngày 19 tháng 5 là do cô cháu gái bà là “giao liên”...

Cũng đến ngày hết thời gian Tăng Phái năm ngày, tàu đang đi trên sông đến Annex 2, một con cá dài hơn một mét, trắng phau, tự dung nhảy lên tàu dẫy đàn đạch, rồi nằm im ngon lành, tôi cho vớt bỏ lại xuống sông. Chuyện

này làm tôi suy nghĩ cả đêm không ngủ về con cá nhảy lên tàu, không mấy ổn trong lòng... Đúng như ý nghĩ, trước một ngày đảo hạn, hai chiếc chiến đĩnh đi khai thông trên kinh Cái Nháp như thường lệ, tôi ghé đón hai người bạn trên chiếc Y Tế Hạm HQ401 đang công tác Dân Sự Vụ ngang Annex, hai anh muốn “nhảy rào” đi chơi... Mây bao phủ đen nghịt, trời tối hẵn báo cơn mưa lớn sắp đến, nhiệm sở tác chiến ngay khi vào kinh... Tàu đi qua khúc nguy hiểm, gần qua bên Đầm Cù, tôi cho chiếc đi sau đi lên phía trước rồi nhiệm sở chuẩn bị nấu cơm trưa, chiếc sau vẫn trong tình trạng tác chiến.

Một chiếc ghe dân nhỏ chở bốn cô mặc áo dài chạy ngược chiều đưa những vành nón lá trên tay phát qua phát lại. Chiếc chiến đĩnh chạy trước tăng thêm tốc độ làm chòng chành ghe của các cô vừa chớm tới... Chưa đầy vài phút, một loạt B-40 bắn ra từ bên trái nhắm chiếc tôi đi sau. Tôi và một Cố Vấn Mỹ ngồi trên nóc, văng xuống sàn. Hai quả B-40 không nổ nằm lăn lóc trước mặt, tàu nghiêng. Chiếc còn lại đã quay trở lại bắn phá nơi phát xuất B-40 bằng hai khẩu đại liên 50 (mũi), đại liên 30 (lái), và M-79. Thường địch bắn xong là chạy. Một người bạn cùng khóa và một HSQ trên Y Tế Hạm HQ401 “trôn” đi theo chúng tôi, anh bạn bị mảnh B-40 cưa mất hai bánh chè đầu gối, còn anh HSQ thì bị thương khá nặng, chiếc tàu chìm trong khoảnh khắc vì bị phá vỡ một lỗ hổng gần bằng cái mâm, cách hầm máy trong gang tấc, không thì bị

ngủm cả tàu. Tôi cố gắng cho tải thương lên bờ, và báo cáo về Phòng Hành Quân, mười phút sau trực thăng đến ngay địa điểm tải thương, oanh kích vùng vừa đụng trận... Mưa đã nặng hạt từ lúc nào tôi không biết, mọi người ướt sũng, đồ đạc mang theo mỗi khi đi công tác, một khẩu colt-45, một cái Radio-Cassette Sanyo mới mua trong PX Mỹ, vùi theo con tàu chìm sâu trong lòng nước đục, chỉ còn thấy đầu cột cờ dơ lên khỏi mặt nước. (Mỗi tuần một lần, đồ PX từ Đệ Thất Hạm Đội mang đến Căn Cứ Sea Float bán một lần, tôi nhớ lúc đó hồi đoái là \$118.00 tiền VN đổi lấy một dollar)... Ngay sau lên bờ, tôi kiểm điểm lại nhân viên, không thấy anh Thuyền Phó, mọi người nháo nhác gọi tìm, có lẽ cũng khoảng cả năm phút sau, thỉnh linh anh trôi lên mặt nước ngay con tàu chìm, mắt mũi tai mòm máu ứa ra, đưa anh lên bờ làm làm hồi sinh mắt cả nửa tiếng. Khi tỉnh táo anh cho biết là anh có một số tiền để dưới tàu, tiếc của nên đã cả gan lặn xuống lấy không cho ai biết, không ngờ luồng nước quá mạnh khi anh vô trong buồng tàu, chưa lấy được thì hết hơi, kiểm cửa ra không được, pho mặc “linh hồn” để chết, thì tự dung trôi lên mặt nước...

Công điện đánh về Bộ Tư Lệnh HQ, Vùng, các Duyên Đoàn tăng phái “ Một Sĩ Quan và một HSQ bị thương nặng được đưa về Bệnh Viện Cần Thơ..”. Công điện không nói tên ai, đơn vị tôi đoán chắc SQ bị thương là tôi không chạy đi đâu, nhưng một HSQ đó là ai ?. Sau này Duyên Đoàn Trưởng cho tôi biết là vợ con lính bị tăng phái xuống Năm Căn lên gặp ông khóc lóc thảm thiết cả ngày trời, ông cũng không biết trả lời họ làm sao cho đến khi biết được tên những người bị thương !. Đúng là Hải Quân tà thật, có cái tên mà còn hà tiện...

Cho đến nay, tôi cũng không biết bốn cô gái trên chiếc ghe đi ngược dòng là do Việt Cộng bày lên hay là các cô thấy VC đang căn chúng tôi trên bờ kinh, nên báo hiệu mà chúng tôi làm lơ !...

Nhờ vào tinh thần chiến đấu dũng cảm của tất cả các chiến hữu Việt Mỹ tham dự, Chiến Dịch Trần Hưng Đạo 4 đã thành công vượt bực dù đã phải trả một giá thật cao trong những lúc chạm địch. Thành quả của Chiến Dịch sau một thời gian ngắn, được ghi nhận như sau:

Cư dân sống rải rác khắp Năm Căn đã trở về sinh sống sau nhiều năm tạm cư khắp nơi Cà Mau.

Hệ thống đường thủy được tái lập an toàn.

Quận Năm Căn mới được tái thiết và nhiều làng mạc được thiết lập quanh vùng.

Địch quân không còn khả năng vận dụng mở những cuộc tấn công quy mô, mà chỉ hoạt động du kích lẻ tẻ.

Lực lượng chính quy và du kích địch bị tiêu diệt đáng kể.

Cuối năm 1969, Căn Cứ Hải Quân Năm Căn bắt đầu được xây cất cố định trên bờ do hãng R.M.K. của Mỹ đảm trách, và có tên là Solid Anchor để thay thế cho Căn Cứ Sea Float.

Ngày mùng 1 tháng 4 năm 1971, Mỹ bàn giao hoàn toàn cho Hải Quân VNCH đảm trách, nhận quyền chỉ huy Chiến Dịch Trần Hưng Đạo IV là vị Tư Lệnh đầu tiên cho Vùng V Duyên Hải là HQ Đại Tá Nguyễn Văn May.

Doanh trại Solid Anchor rộng lớn gồm các Đơn Vị đồn trú như:

Bộ Tư Lệnh Vùng 5 Duyên Hải.

Hải Đội 5 Duyên Phòng.

Căn Cứ Hải Quân Năm Căn.

Giang Đoàn 62 Tuần Thám.

Giang Đoàn 45 Ngăn Chặn.

Tiền Doanh Yểm Trợ Năm Căn.

Mấy ai còn biết đến Căn Cứ Sea Float, Chiến Dịch Trần Hưng Đạo IV !. Xin thắp một nén hương lòng cầu nguyện, xót sa cho Vong Linh các người Lính Hoa Kỳ và Việt Nam Cộng Hòa đã một thời chiến đấu nơi nguy hiểm này cho Tự Do, Dân Chủ bảo toàn lãnh thổ miền Nam Việt Nam.

TX2 Nguyễn Hữu Duyệt

11/11/2016

Ref: Hình ảnh trích trong Web. SeaFloat của Hoa Kỳ

Căn Cứ Sea Float

Chiếc Lá Mùa Thu

Chiều thu lá hát vô ngôn
Mà sao chạm đến cội nguồn ý thơ
Tiếng chim lạc lối bơ vơ
Giữa rừng thu lạnh sương mờ chân mây
Phù vân loạn thế vơi đầy
Ta về rừng đón đất say điệu mừng
Cần Khôn rộng đến vô chừng
Ta đem gom lại đủ chừng bàn tay
Chiều thu một chiếc lá bay
Phiêu bồng theo gió mê say người về

Lãng Tử